

NEM VOLT HIÁBA

*A Sárga-ház kőcsein; Ottmárnak,
a harcoknak, barátság és tanításnak.*

Üzentek a messzi spanyol hegyek,
a széles ukrán alföld, a nagy orosz folyók,
a jávai erdőrengeteg, Kína dombjai;
gigáezi gyárak, műhelyek kohók.

Üzent a húsgyári munkás Csikágóból, –
a bányász, gyöngybalázs és gyapotszedő.
Üzent a világ minden városából,
a munkásbérház, börtön és temető.

A villamosszék, kötél és guillotine,
szégyentől fúlva, suttogva mesél. . .
Üzen a piramis, üzem a gályapud,
üzen az ólmos-korbács verte vér.

Az esti szellő hozza el a hangot,
s beléremegnek szívek és falak.
A drótsövény ott, Majdanek körül
felsír, elpattan, szerteszét szakad.

A fa a komor kaszárnya-udvaron
borzongva veszti el leveleit. . .
Egy munkás az utcán kalapot emel,
(hajába beletúr az ősz) és emlékezik.

Eljött, elért hozzánk az üzenet:
nem volt hiába munka, vér, kötél. . .
Mosolyog egy kép, egy messzi kar felénk int:
örökké él, ki meghalt az életér?!